



ת"פ 715/01/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 715-01-23 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה
נגד הנאשם	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
	פלוני ע"י ב"כ עוה"ד מנחם שטאובר

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן בשנית, המייחס לו עבירות של גרם נזק לאדם או לרכוש, לפי תקנה 23(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961, בצירוף סעיף 68 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") בצירוף עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה, ונהיגה בקלות ראש או ברשלנות במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לשלום הציבור שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם, לפי סעיף 62(2) בצירוף 38 לפקודת התעבורה.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 1.12.2022 בשעה 17:43 לערך, נהג הנאשם ברכב שבבעלות אמו נושא לוחית רישוי מספר: 2....ברחוב ... בביתר עילית. ברכב שהו גם אחותו ושתי בנותיה, אחת כבת שלוש והשנייה כבת ארבעה חודשים.
3. באותה עת עמד א' קטין יליד 2010 (להלן: "**המתלונן**"), בקרבת תחנת אוטובוס ברחוב. משהבחין בו הנאשם, הסיט את הרכב ימינה לכיוון המדרכה ופגע בו. המתלונן נהדף לעבר עץ שהיה מאחור, נפל על הרצפה ואיבד את ההכרה.
4. הנאשם אשר הבחין כי פגע במתלונן, המשיך בנסיעה ונמלט מהמקום, תוך שהוא מפקיר את המתלונן, מבלי להזעיק עזרה ומבלי לדווח על כך למשטרה.
5. כתוצאה מהמעשים, סבל המתלונן מכאבים ברגלו, בגבו, צווארו וראשו והוא פונה לבית החולים. כמו כן, בימים עובר לאירוע, סבל מהקאות ונאלץ להתפנות לבית החולים בשנית.
6. במסגרת הסדר הטעון סוכם בין הצדדים, כי הנאשם ישלח לוועדת אבחון לצורך קבלת המלצה באשר לדרכי

טיפול בו, וכן יוגש בעניינו תסקיר מבחן. בהתייחס לעונש סוכם, כי יוטלו על הנאשם העונשים הבאים: פיצוי לנפגע העבירה בסך 30,000 ₪ ופסילת רישיון בפועל לתקופה שלא תפחת מפסילת המינימום. ביחס ליתר רכיבי הענישה הנוספים סוכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי, ואולם המאשימה תשקול עמדתה בהתאם לתוכנו של תסקיר המבחן וחוות דעת ועדת האבחון.

חוות דעת ועדת האבחון ותסקיר המבחן:

7. ביום 27.3.2023 הוגשה חוות דעת ועדת האבחון, אביא מתוכנה בתמצית:
8. הנאשם הינו צעיר כבן 23 אשר מאובחן עם הפרעת דחק פוסט טראומטית, ותהליך איטי של התפתחות הפרעה סכיזופרניפורמית, אשר רק לאחרונה החל הנאשם ליטול טיפול תרופתי לשם טיפול בה.
9. באבחון מקדים נמצא הנאשם מתפקד ברמה גבולית (ראו: עמוד 4 פסקה 2). בהתאם להסדר הטעון שנרקם בין הצדדים, התייחסה הוועדה רק לדרכי הטיפול, והמלצתה כי בשל העובדה שהנאשם סובל ממחלת נפש, יש להפנותו לוועדת סל שיקום של משרד הבריאות שתמליץ על דרכי טיפול בתחומי תעסוקה, דיור ופנאי המותאמת למצבו.
10. במסגרת תסקיר המבחן פורט הרקע המשפחתי בו צמח הנאשם, וכן תוצאות וועדת האבחון שנערכה בעניינו, כמפורט לעיל.
11. בהתייחס לאירוע הנאשם התקשה למסור פרטים וביטא מצוקה רגשית סביב נושא זה. הנאשם מסר כי הוא אינו זוכר את הסיבה בגינה סטה עם הרכב אל עבר המתלונן ופגע בו. לדברי אמו, שנכחה אף היא במפגש עם קצינת המבחן, ככל הנראה הנאשם סבל מהתקף חרדה, ובעקבות זאת ביצע את המעשה. שרות המבחן הוסיף, כי בעקבות האירוע ומעצרו, הנאשם החל לסבול מתסמיני פוסט טראומה, הופנה לטיפול פסיכיאטרי ונטל טיפול תרופתי.
12. צוין, כי הנאשם חווה קשיים בתחום חברתי לימודי מעת ילדותו, וכן מעברים רבים עקב קשיי הסתגלות, והוא בעל תלותיות רבה באמו. להתרשמותם, הנאשם מתאפיין בחשיבה ילדותית ולא בשלה ורמת תפקודו גבולית נמוכה. על פיהם, ההליך הפלילי דרבן ועודד אותו ואת משפחתו להתמקד בשיקום וטיפול, וחרף קשייו הוא מגייס כוחות בסיסיים לתפקוד עצמאי אשר בא לידי ביטוי בעיקר בתחום התעסוקתי. שרות המבחן מצוין, כי להטלת מאסר, אף בדרך של עבודות שירות תהיה השלכה קשה ומדרדרת על מצבו הרגשי והנפשי של הנאשם, ובנוסף, הוא אינו מתאים לביצוע צו של"צ, ועל כן הומלץ להטיל עליו צו מבחן פיקוחי למשך שנה לצורך ליווי המשפחה לפעול על מנת להשיג עבורו סל שיקום, ולהשתלב בו לאחר מכן.

תמצית טיעוני הצדדים:

13. המאשימה ציינה בפתח טיעוניה כי המדובר בתיק חריג בנסיבותיו, ועל בסיס תוכנם של חוות דעת ועדת האבחון ותסקיר המבחן, כמו גם טיעוני ההגנה בפניהם, תוקן כתב האישום למסגרת מרוככת שאינה כוללת עבירות מחוק העונשין.
14. בנסיבותיו החריגות של תיק זה ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם רכיבי ענישה הכוללים מאסר על תנאי,

פסילה שלא תפחת מ-10 שנים, פסילה על תנאי, צו מבחן למשך שנתיים ופיצוי בסך 30,000 ₪ עליו סוכם בעת הצגת הסדר הטעון.

15. הסנגור ביקש לכבד את הסדר הטעון, תוך שציין כי גם להתרשמות שרות המבחן הרקע לביצוען של העבירות נעוץ במצבו הנפשי של הנאשם, ולא משום היותו בעל קווי אישיות עברייניים. בהתייחס לרכיב הפסילה בפועל ביקש להתאימה לרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים.

דין:

16. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הינם קדושת החיים, שלום הציבור ושמירת הגוף. נוסף לכך, קיימים ערכים נוספים בהם, עזרה הדדית וסולידריות חברתית וכן קיום חקירה ממצה לביורר נסיבות התאונה והגורמים לה.

"מטרתה המרכזית של הנורמה הקבועה בסעיף 64 א לפקודת התעבורה היא להבטיח מתן עזרה מיידית לנפגע בתאונה על-ידי נהג שהיה מעורב בתאונה ונמצא במקום, ולהגן בכך על חייו ועל שלומו הגופני של הנפגע. בד בבד, היא נועדה גם למנוע מנהג מלחמוק מאחריות לתאונה, ולהקל על רשויות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה התאונה ומי אחראי לה (ע"פ 1977/05 גולה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 2.11.06; ע"פ 7159/98 מדינת ישראל נגד פלוני, פד"י נ"ג (2) 632, 644 (1999)). העבירה חלה על כל מעורב בתאונה, בלא קשר לשאלת אחריותו לתאונה. הנורמה של איסור על הפקרה, מעבר לתכליתה להגן על הנפגע ולהקל על אכיפת החוק ביחס לנהגים עבריינים, נועדה לעגן במשפט את החובה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לסייע לזולתו שנפגע, לדאוג לשלומו ולהציל את חייו..." (ראו: ע"פ 5000/08 **דוד סומך נגד מדינת ישראל** (22.3.09)).

17. לעבירות אלו נודעת בפסיקה חומרה רבה ביותר, וניתוחה מלמד כי מתחם העונש בכל הנוגע לעבירת ההפקרה בלבד הוא מהמחמירים שבעבירות שבפקודת התעבורה, וזאת משום השלכותיו החמורות של המעשה.

18. מתחם העונש ההולם הינו על דרך הכלל החל ממספר חודשי מאסר בפועל לצד פסילה ארוכה החל מ-3 שנים ועד 10 שנים, ורק במקרים חריגים בלבד, מוטלים עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. (ראו לדוגמה: ע"פ 6396/11 **נדאל אדקידק נ' מדינת ישראל** (19.02.2012), ע"פ 1825/14 **מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל** (07.07.2014), ע"פ 59/14 **שי פרלמן נ' מדינת ישראל** (17.07.2014)).

19. למרות זאת, מצאתי לכבד את הסדר הטעון שנרקם בין הצדדים וזאת נוכח נסיבותיו החריגות של התיק שבפניי, ולאחר שהובאו גם בפניי הסוגיות שבמחלוקת, במהלך דיון גישור, אשר אף בו היה כדי להוביל את הצדדים להסכמה.

20. במסגרת פרשת העונש ובהתאם להסדר הטעון, הציגה המאשימה עמדה עונשית מרוככת, החורגת לקולא ממתחם העונש ההולם, ואשר אינה מבטאת את עמדתה על דרך הכלל, בתיקים דומים. עמדה זו כאמור מקובלת עליי, נוכח תוכנם של חוות הדעת שהוגשו בעניינו של הנאשם, וכן התיקון המהותי שנערך בכתב האישום, אשר אינו כולל עוד עבירות מחוק העונשין.

21. המאשימה גם ביקשה להטיל על הנאשם פסילה בפועל שלא תפחת מ-10 שנים, נוכח חומרת האירוע, ובאין

אפשרות מצד הנאשם לשאת בענישה ממשית, ועל כך הצדדים חלוקים.

22. כפי שציינתי לעיל, בהתאם למתחם העונש ההולם ובכל הנוגע לרכיב הפסילה בלבד, נהוג לגזור עונשי פסילה שבין 3 שנים ועד 10 שנים. לטעמי את עונשו של הנאשם נכון יהיה לקבוע במקרה זה בחלקו התחתון של המתחם, שכן מעבר לנסיבותיו החריגות של האירוע אשר הובילו לתיקון המהותי שנעשה בכתב האישום, ולכך השלכה גם על מידת החומרה שבמעשה ומשך הפסילה אותה ראוי להטיל עליו, הרי שהנאשם נעדר רישום תעבורתי או פלילי מכל סוג. בנוסף, העדר התאמה מצדו לביצוע צו של"צ אינו נעוץ בחוסר רצון מצדו, אלא משום מצבו הנפשי המורכב. מצב דברים זה אינו צריך להוביל לטעמי להחמרה בעונש הפסילה. פרט לכך, אפנה גם לתסקיר המבחן שהוגש, ולכך שהשגת הרישיון היוותה עבורו חווית הצלחה גדולה, בשים לב לחוויות הקשות אותן ספג הנאשם לכל אורך חייו. הנאשם נוטל כעת טיפול תרופתי, נרתם להליך טיפולי במסגרת צו מבחן בניסיון לקבל "סל שיקום" עבורו ממשרד הבריאות, ולטעמי קיימת חשיבות לחזקו בדרך זו ולהעלותו חזרה על דרך הישר, באמצעות הטלת ענישה מרוככת גם ביחס לרכיב זה.

23. נוכח טעמים אלו ובאיזון הראוי החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע.
 - ב. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון משך 3 שנים בניכוי פסילה מנהלית. הנאשם פטור מהפקדה.
 - ג. פסילה למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
 - ד. תשלום פיצוי בסך 30,000 ₪ לע"ת 1, אשר ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, החל מיום 5.11.2023.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ה. צו מבחן למשך שנתיים. שרות המבחן ידווח לבית המשפט בתוך 3 חודשים מהיום, באשר ל"סל השיקום" שניתן עבור הנאשם, לרבות מסגרות הטיפול בהן שולב.

העתק גזר הדין יישלח לשרות המבחן וועדת האבחון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

30 יולי 2023